

De Jorquera al «boom» Ter Stegen

La nova realitat del Girona ha fet que el capità del Barça hagi desembarcat a Montilivi envoltat d'una expectació màxima i d'una manera molt diferent de com ho va fer el darrer porter blaugrana que va fitxar pel club gironí

Marc-André Ter Stegen segueix el camí que van obrir Èric Garcia i Pablo Torre en la millor temporada de la història (2022-23) del Girona i que va continuar Oriol Romeu el curs passat. El poc temps que fa que és a l'elit ha fet que no en siguin gaires els jugadors del primer equip del Barça que hagin pujat cent quilòmetres per venir a jugar al Girona. I menys, en una posició tan específica com a la de porter. Per trobar-ne un que passés del Camp Nou a Montilivi cal recular setze anys, quan la temporada 2009-10 Albert Jorquera va decidir tancar l'etapa al Barça per tornar cap a casa i fitxar pel Girona, que llavors jugava a Segona Divisió A. L'arribada del bescanoni, amb un palmarès de tres Lligues, dues Champions League i una Copa, entre altres, a pocs dies pel mercat, va generar una expectació màxima a la ciutat. Desvinculat al matí del Barça, Jorquera va arribar a Montilivi a quarts de deu del vespre per ser rebut pel president Josep Gusó i signar un contracte per tres temporades. Minuts després coneixia l'encarregat de material, Jota, i atenia els mitjans de comunicació. L'arribada del bescanoni va comportar, de retruc, la sortida del veneçolà Rafa Ponzó. Jorquera va debutar a la Copa a principis de setembre contra el Nàstic, tot i que es va haver d'esperar sis jornades per fer-ho a la Lliga de titular perquè Cristóbal Parralo apostava per Dani Mallo, que també havia arribat aquell estiu del Falkirk escocès, però que sí que havia fet tota la pretemporada amb l'equip. La porteria la completava David Pociello, fitxat de l'Espanyol B. Caldrà veure si Ter Stegen ha d'esperar tant per debutar o bé dilluns el club el té inscrit i Míchel les decideix a fer el canvi. El que sí que ha aconseguit l'alemany, en una època amb xarxes socials i mòbils amb internet, superar l'expectació que va generar l'arribada de Jorquera, que va ser molta, ara fa setze anys i mig. «Sabia que me n'havia d'anar del Barça. He triat venir a Girona perquè la seva oferta em va emocionar i a més aquí tinc possibilitats reals de tenir minuts. Ara la meua il·lusió és tornar a Primera amb el Girona», deia el dia de la seva presentació com a nou porter blanc-i-vermell, en un acte que va aplegar molts més mitjans del compte l'antiga sala de premsa. Aquell any, el de Bescanó va viure sobre la gespa la miraculosa salvació contra el Múrcia amb el penal de Kiko Ratón. Jorquera, que havia signat un contracte de tres temporades amb el Girona, va anunciar que es retirava de manera inesperada a l'estiu. «No estic saturat de futbol, però ara hi ha d'altres coses que em vénen més de gust que no pas jugar i entrenar. Tinc projectes i il·lusions que no són compatibles amb la pràctica de l'esport. He pres aquesta decisió per ser honest amb mi mateix i amb el Girona. Hom, si vol competir, ha d'estar amb les ganes i l'ambició al màxim per poder rendir. I jo no hi hauria estat», deia el dia 11 d'agost del 2010. Un altre porter que va passar de Can Barça a Montilivi va ser José Aurelio Suárez (2017-20). Tanmateix, l'asturià, encara en actiu al Cheff United japonès, va arribar procedent del filial sense haver tastat el primer equip blaugrana i tampoc va arribar a debutar amb el Girona, on era el tercer rere Bounou i Iraizoz. La relació entre el Girona i el Barça ha dut, doncs, pocs jugadors del primer equip directament a Montilivi. Per contra, sí que n'han arribat més del planter, cedits o lliures. Són els casos, entre altres, de Monchu (20-21), Juan Cámara (16-17), Agostinho Cá (13-14), Benja Martínez (11-13), Ramon Masó (07-08) o Pitu Comadevall (06-07).

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/01/23/jorquera-boom-ter-stegen-125982436.html>